

יאיר ניצני מרים גבה

סליחה

בשמי ובשם אזרחי ישראל, אני מבקש מחילה מכמה גופים ורשויות שחטאתי לפניהם השנה, מאשתי ועד הממשלה

שלנו נרדמו מולם בזום. סליחה מכל מעבירי הסדנאות והקול-גות לעבודה, שנאלצו לראות אותנו מפקקים בתחנות כשהם מנסים להעביר חומה. סליחה מהורינו המבוגרים, אנשים שעברו מלחמות ואספו בולי דואר, שבגילם המאוחר נאלצו ללמוד לת-פעל תוכנת וידאו מעצבנת עם שם מרגיז שמאפשרת לדבר עם הנכדים אבל לשמוע מהם בעיקר משפטים כמו "סבא, תלחץ על הציור של המיקרופון... לחצת על החיצים, עכשיו במקום אותך אני רואה את השידה שלך".

ואם אנחנו כבר בשונג של התנצלויות, אז סליחה, ממשלה יקרה (באמת יקרה), שלא נערכנו לקורונה כמו שצ"ריך והפלנו את זה עלייך, כאילו התפקיד שלך זה לנהל את העניינים כאן. אנחנו האזרחים יכולנו להשקיע קצת יותר מחשבה בהיערכות מוקדמת, בהכשרת צוותים רפואיים, בהגדרת תקציבים לבתי החולים, בהרחבת מערך הבדיקות, בפ"רסום הנחיות ברורות ובהצטיידות במכונות הנשמה בכל בית. סליחה, שר הבריאות לשעבר ליצמן, שבגללנו נאלצת להתעסק בדברים שרחוקים ממך, כמו מדע ובדיקות אפיד-

הבנק שלי, על כך שאני מתחמק מלענות לטלפונים שלהם בזמן האחרון. זה לא אתם - זה עני. בדרך כלל אני נוהג לומר לכם שאני כבר מסדיר את המינוס, אבל בזמן הקרוב לא ברור איך אעשה את זה.

ובכלל, בשם אזרחי ישראל אני רוצה להתנצל כבר עכ"שיו בפני הבנקים - סביר שבשנה הקרובה רבים מאיתנו לא יוכלו לעמוד בתשלומי המשכנתא, ואתם תיאלצו לקבל את הדירות שלנו לרשותכם. חשוב לנו להתנצל על כך שחל"קן עשויות להיות במצב לא מי יודע מה, מה שעלול לגרום לכם עוגמת נפש.

השנה הקרובה הולכת להיות קשה בתחום התיירות, ואני רוצה להתנצל בפני בתי המלון ואתרי התיירות בחו"ל, שאי"יהם לא נגיע השנה. סליחה שלא נגנוב מכם מגבות, שלא נזרוק ספות לבריכה ושלא נכתוב את השם שלנו על עמוד בקולוסיאום. אנחנו יודעים שיהיה לכם קשה, אבל תנסו להי"סדר שנה אחת בלי מישוה שמתעקש ללמד את הבל"בוי לשיר שירים של עומר אדם. אנחנו מביטיחים לחזור בשנה הבאה, עדיף בטיסת השוקולה.

קוראים יקרים, ערב יום כיפור, ובתקופה שבה כל יום מרגיש כמו יום כיפור, הרשו לי לנצל במה מכובדת זו כדי לבקש סליחה מכמה אנשים, גופים ורשויות, שבמשך השנה חטאתי לפניהם.

אתחיל כמובן בקרובה אלי ביותר, הגברת הראשונה, גברת הסליחות, שכמו עם כל בוס אני מקפיד לבקש ממנה סלי-חה בכל הזדמנות, גם אם לא ממש חטאתי לפניה. כי כמו שנהוג לומר, בנישואים יש שתי אפשרויות: או שאתה טועה, או שהיא צודקת.

אני מבקש את סליחתה על שלל חטאים כבדים מנשוא. סליחה שאני משאיר פירוורים ליליים של פתייבר על הספה בסלון (מה שמכונה "עבירות שבין אדם למקום מול הטל"וויזיה"). סליחה על התשליך של הגרביים במסדרון. סליחה שהכלים שאני מסדר במדריח לא עומדים כמו חיילים בצבא הצפון-קוריאני, כמו שהיא אוהבת. סליחה שאני לובש לפ"עמים חולצה שהוצאתי מסל הכביסה וטוען בתמימות שהיא הגיעה ישר מהארון, כולל הכתם של הטחינה. סליחה שבזמן הארוחה, כשאנחנו מחליטים לחלוק מנה, מהירות השאיבה שלי לא מאפשרת חלוקה שוויונית (על כל שניצלון שלה אני צורך שלושה). וסליחה על הרעשים שאני מפיך בזמן השינה, שלא היו מביישים תוקע בשופר בראש השנה.

אני רוצה לבקש סליחה גם מבנותי החמודות, על כך שאיני האבא המושלם שחלמתי שאהיה, ולעיתים אני מזכיר דווקא את האבא שנשבעתי שאני לא אהיה, שלא לומר את אמא של בניצי מ"אסקימו לימון", עם שלל הצקות מיותרות. כשהן יוצאות מהבית, אני מפריע לחופש התנועה והיצירתיות שלהן עם שאלות כמו "לאן זה?" או "מתי את חוזרת?". כשהן מב"קשות כסף, אני חייב לתקוע את השאלה המטומטמת והמ"תנשאת "בשביל מה זה?" בשילוב התובנה בת מאות השנים שכבר אמרתי מאות פעמים: כסף לא גדל על העצים ("באמת תודה שאמרת לנו את זה, עכשיו ניאלץ לוותר על התוכנית המקורית שלנו ללכת לקטוף כסף בחורשה ובמקום זה נעשה שופינג בקניון").

אני מבקש את סליחתך גם על המבוכה שאני גורם להן כשאני שואל את אחת מחברותיהן מה שלומה; מעז להסי"תובב בסלון כשהן רואות "הקרדישאנס" ושואל "מה מעניין בזה?" ("מה מעניין? יש שם אבא שהפך מגבר לאישה. אתה, לעומת זאת, מתעצל אפילו להפוך את הטרנינג למרות שלי"בשת אותו הפוך").

אני מתנצל שהעזתי לנסות לדבר עם הקטנה על שטויות כמו לימודים כשהיא היתה באמצע הצילומים לסרטון טיקטוק מושקע בן 10 שניות. אני מצטער שלפעמים אני מכבה אחריהן את המזגן, כי אין אף אחד בחדר. סליחה שגם אני רוצה לפע"מים לצפות בנטפליקס, וכך מוריד את מהירות הגלישה שלהן בבית. וסליחה שלפעמים אני מעלה לאינסטגרם תמונה ומתייג אותן עם איזו בדיחה מטומטמת לראש השנה, כמו "התפוח לא נופל רחוק מהדבש".

אה, אני מתנצל גם על זה שאחרי שבאתי לאסוף אותן מחברה וחיכיתי באוטו רבע שעה העזתי להעיר להן, במקום להודות להן על שסיפקו לי זמן איכות יקר עם הדיבורית. אני רוצה להתנצל בפני השכנים על טעמי המוזיקלי, שהוא לעיתים קצת מוגבל. זה לא קל לשמוע בכל שבת את אותו פלייליסט של שירי רוק משנות ה-70, עם "סמוק און דה ווטר" ו"מדרגות לגן עדן". אני מודע לעובדה המצערת שכאשר אני יוצא להוריד את הזבל בתחנות, זה המראה הכי רחוק מגן עדן.

ברמה היותר ציבורית, אני רוצה להתנצל בפני רשויות המס. כמו שהדברים נראים כרגע, לא בטוח שיהיה לנו מה להעביר לכם השנה, ועל כך אני מתנצל מעומק אוברדרפט.

באותו עניין אני רוצה להתנצל גם בפני החברים בסניף

איור: טל לזר

מיולוגיות. סליחה, עמיר פרץ, שסתם גילחת את השפם כדי שיאמינו לך, ממילא גם אחר כך לא עמדת בשום הבטחה שלך, או יכולנו לחסוך לך את הגלח. סליחה, אורלי לוי, שלא ידע"נו לתמוך בגמישות המחשבתית שלך ובדינמיות שגרמה לך לעבור לצד השני של המפה הפוליטית, וממש במקרה זה קרה יום אחרי הבחירות. סלחי לנו והמשיכי לקדם את הקהילה. מצביעי כחול לבן, בקשו סליחה מגנץ על ההתנהגות הלא בוגרת שלכם והציפייה הילדותית מפוליטיקאי לקיים הבטחות. אמני ישראל, וכל אנשי תעשיית התרבות, צריכים לבקש סליחה מהממשלה על כך שהם מטרידים את מנוחת השרים, ועכשיו, כשאין מצב רוח, מתעקשים על זכותם להעלות את המוראל, לשיר ולשחק.

אין ספק שכפי שהדברים נראים כרגע, אנחנו חוטפים בג"דול על החטאים שלנו. אבל אלוהים, רחם עלינו. לא משנה מה עשינו, העונש לא מידתי. כמה פרקים של "הישרדות" בן אדם אמור לראות בעונה?

ולסיכום, אם יש מישוה שעשיתי לו משהו רע ולא התנ"צלתי - סליחה שלא ביקשתי סליחה. אל תאבד תקווה, אולי השנה גם לסליחות יהיה גל שני. ●

yairn@israelhayom.co.il

לעומת זאת, מאזרחי אבו דאבי אני מבקש סליחה מראש על מה שתחטפו מהתיירים הישראלים. אתם עוד תצטערו על השלום הזה. תסתכלו על הלכלוך שהשארנו השבוע בג"בול אוקראינה.

סליחה מהמסעונים, על כך שלפני הקורונה העזנו להיות נודניקים כפייתיים, החזרנו מנות שלא היו חמות מספיק וקפה שהגיע בכוס זכוכית למרות שהזמנו בחרסינה ובלי קצף. עכשיו נסתפק גם בקפה בוץ בלי סוכר בכוס של מסטינג.

סליחה גם מהשליחים המסכנים, פורצי המצור בבאב אל"וואד של ימינו, שלא השארנו להם טיפ, בתואנה שאסור ליצור איתם מגע, כאילו לא שמענו על מעטפה שאפשר להשאיר ליד הדלת.

סליחה ממשדר החינוך, שלמרות שהמתווה שלו לפתיחת שנת הלימודים בבתי הספר היה פשוט כמו תרגיל באלג"ב"רה עם שמונה משתנים - אנחנו התעקשנו לא להבין מה הם רוצים: האם לומדים מחר, איפה הקפסולה של הילד ולמה מי שמלמד אותו מתמטיקה זה המורה לספורט. לא כמו פעם, כשהכל היה פשוט וידעת שבי"ב בספטמבר מתחילים הלימודים, ושבווע אחר כך יש שביתת מורים.

אני מבקש להתנצל בפני כל המורים המסכנים שהילדים